

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 378/2012-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúcej prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4054/2012, sp. zn. Rvp 4055/2012, sp. zn. Rvp 4056/2012, sp. zn. Rvp 4057/2012, sp. zn. Rvp 4058/2012, sp. zn. Rvp 4059/2012, sp. zn. Rvp 4060/2012, sp. zn. Rvp 4061/2012, sp. zn. Rvp 4062/2012, sp. zn. Rvp 4063/2012, sp. zn. Rvp 4064/2012, sp. zn. Rvp 4065/2012, sp. zn. Rvp 4066/2012, sp. zn. Rvp 4067/2012, sp. zn. Rvp 4068/2012 a sp. zn. Rvp 4069/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Er/498/2009, 7 Er/656/2010, 7 Er/663/2010, 2 Er/179/2011, 7 Er/678/2010, 7 Er/540/2010, 4 Er/617/2010, 4 Er/775/2010, 4 Er/638/2010, 4 Er/810/2010, 2 Er/665/2010, 6 Er/629/2010, 8 Er/60/2011, 8 Er/363/2011, 2 Er/117/2011 a sp. zn. 2 Er/810/2010 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4054/2012, sp. zn. Rvp 4055/2012, sp. zn. Rvp 4056/2012, sp. zn. Rvp 4057/2012, sp. zn. Rvp 4058/2012, sp. zn. Rvp 4059/2012, sp. zn. Rvp 4060/2012, sp. zn. Rvp 4061/2012, sp. zn. Rvp 4062/2012, sp. zn. Rvp 4063/2012, sp. zn. Rvp 4064/2012, sp. zn. Rvp 4065/2012, sp. zn. Rvp 4066/2012, sp. zn. Rvp 4067/2012, sp. zn. Rvp 4068/2012 a sp. zn. Rvp 4069/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4054/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), doplnené podaním doručeným 30. júla 2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru porušením postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Er/498/2009, 7 Er/656/2010, 7 Er/663/2010, 2 Er/179/2011, 7 Er/678/2010, 7 Er/540/2010, 4 Er/617/2010, 4 Er/775/2010, 4 Er/638/2010, 4 Er/810/2010, 2 Er/665/2010, 6 Er/629/2010, 8 Er/60/2011, 8 Er/363/2011, 2 Er/117/2011 a sp. zn. 2 Er/810/2010 (ďalej len „napadnuté konania“).

Zo sťažností (s takmer identickým obsahom odlišujúcim sa len v označení povinného, čísla zmluvy o úvere a spisových značiek uvedených konaní, pod ktorými sú

konania vedené u súdneho exekútora) vyplýva, že sťažovateľka v predmetných 16 veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci „v zákonom ustanovených lehotách“.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach.

Vzhľadom na z pohľadu sťažovateľky neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu sťažovateľka tvrdí, že podala 25. mája 2011 v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu písomné sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že na tieto svoje sťažnosti nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov a napokon aby okresnému súdu uložil zaplatiť jej finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4054/2012, sp. zn. Rvp 4055/2012, sp. zn. Rvp 4056/2012, sp. zn. Rvp 4057/2012, sp. zn. Rvp 4058/2012, sp. zn. Rvp 4059/2012, sp. zn. Rvp 4060/2012, sp. zn. Rvp 4061/2012, sp. zn. Rvp 4062/2012, sp. zn. Rvp 4063/2012, sp. zn. Rvp 4064/2012, sp. zn. Rvp 4065/2012, sp. zn. Rvp 4066/2012, sp. zn. Rvp 4067/2012, sp. zn. Rvp 4068/2012 a sp. zn. Rvp 4069/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka predovšetkým namieta, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním vecí na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno sťažnosti považovať za predčasne podané. Z jeho zistení totiž vyplýva, že sťažovateľka sa spolu v 319 svojich veciach vedených okresným súdom až podaním z 12. marca 2012 (teda nie podaním z 25. mája 2011, ako to tvrdí v sťažnosti) sťažovala orgánu štátnej správy okresného súdu na nečinnosť v konaniach o jej návrhoch. Podpredseda okresného súdu vo svojej odpovedi sťažovateľke zo 4. mája 2012 opísal procesný stav konania a v jej závere dal garanciu čo najskoršieho vybavenia sťažovateľkiných vecí. Z uvedeného možno vyvodit', že sťažnosti boli ústavnému súdu podané v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľke na ochranu jej práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnená podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný účel, ani k záveru, že napriek jeho využitiu orgán štátnej správy okresného súdu primerane nereagoval a nevyužil príležitosť, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený dovtedajšou nečinnosťou okresného súdu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo

slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

S prihliadnutím na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde považuje ústavný súd za dôvodný záver, že sťažovateľka v sťažnostiach nepreukázala reálne využitie všetkých účinných právnych prostriedkov nápravy s tým, že podanie jej sťažností posúdil iba ako formálny úkon, keďže okresnému súdu nebola poskytnutá primeraná lehota na prijatie opatrení na zabezpečenie bezprieťahového postupu v napadnutých konaniach, a preto bolo potrebné jej sťažnosti v tejto časti podľa čl. 127 ústavy odmietnuť pre ich neprípustnosť vyplývajúcu z § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Zo zistení ústavného súdu ďalej vyplýva, že okresný súd v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Er/498/2009, 2 Er/179/2011, 7 Er/678/2010, 4 Er/775/2010, 4 Er/638/2010, 4 Er/810/2010, 2 Er/665/2010, 6 Er/629/2010, 8 Er/60/2011, 8 Er/363/2011, 2 Er/117/2011 a sp. zn. 2 Er/810/2010 rozhodol v priebehu mája a júna 2012 o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že tieto žiadosti zamietol.

V prípade, ak všeobecný súd reagujúc na sťažnosť sťažovateľa podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch prijme opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany základného práva sťažovateľa, zakladá to podľa názoru ústavného súdu dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Okresný súd teda v označených konaniach začal po podaní sťažností konať, t. j. sťažnosťami podľa zákona o súdoch sa v týchto konaniach zabezpečila efektívna ochrana sťažovateľkinho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľky vo vzťahu k označeným dvanástim konaniam v tejto časti po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka sťažnosťami namieta aj porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, a to v organickej súvislosti s namietaným porušením jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže ústavný súd dospel k záveru, že v posudzovaných prípadoch nie je dôvodné vysloviť porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo postupom okresného súdu v týchto konaniach dôjsť ani k namietanému porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práva podľa dodatkového protokolu ani k porušeniu uvedených článkov ústavy a dohovoru (m. m. IV. ÚS 119/07).

Na základe uvedeného preto ústavný súd sťažnosti aj v týchto častiach odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti prípadu a ustálené právne závery sa rozhodovanie o nich v danej veci stalo bezpredmetným.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. augusta 2012